

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih: **14 Kasım 2019**
Sayı: **17269**

21602

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Milli Eğitim Bakanı Sayın Ziya SELÇUK tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını saygılarımla arz ederim.

Zeynel Emre
İstanbul Milletvekili

AKP iktidarının en başarısız olduğu alanların başında eğitimin geldiği toplumun genel kabulüdür. İlk ve ortaöğretim kademelerinde müfredat ve sınav sistemi başta olmak üzere adeta yazboz tahtasına dönüşen denemeler, geleceğimizin adeta heba olmasına yol açarken, bazen sosyo-ekonomik durumları bazen de kişisel başarılarıyla bir üst kademeye, yani yükseköğretime adım atarak nitelikli bir eğitim yakalama şansına kavuşanlar da ne yazık ki başka sorunlarla boğuşmak zorunda kalmaktadır. Bu bağlamda son dönemlerde üniversitelerde doçentlik sözlü sınavıyla ilgili gündeme gelen iddialar, özellikle akademik açıdan ciddi sorunlara işaret etmektedir.

Bilindiği üzere 6 Mart 2018 tarihli 7100 sayılı kanunla doçentlikte sözlü sınav şart olmaktan çıkartılıp üniversitelerin inisiyatifine bırakılmıştı. Bu düzenlemeden bir süre sonra (12 Haziran 2018 tarihli Resmi Gazete yayınlanan) Öğretim Üyeliğine Yükseltilme ve Atama Yönetmeliği de yenilenerek, Doçentlik Sınav Yönetmeliği Hükümlerinde *“Doçentlik Sınav Komisyonunda görev yapan öğretim üyelerinin yolluk ve yevmiyeleri, mensubu bulunduğu üniversite tarafından öncelikli ve ön ödemeli olarak karşılanır”* hükmü de kaldırılmıştı. Kaldırılan bu hüküm yerine açıklayıcı herhangi başka bir düzenleme de konulmamıştı. Bu durum da “doçentlikte sözlü sınavı” kabul eden üniversitelerdeki doçent adaylarının mağduriyet yaşamasına neden olmaktadır. Zira yeni yönetmeliklerde sözlü sınava davet edilen jüri üyelerinin “yolluk ve yevmiyelerinin” hangi kurum tarafından ve nasıl karşılanacağına dair hiçbir ibare/açıklama bulunmamaktadır.

Bu belirsizliğin, jüri üyelerinin masraflarının karşılanmasında akademik bir soruna dönüştüğü görülmektedir. Çünkü doçent adaylarından bizlere ulaşan şikâyetlere göre, “doçentlikte sözlü sınav şartı” getiren üniversite rektörlüklerinin, son derece etik dışı ve akademik meslek itibarını zedeleyici biçimde, kendi sınavlarına girecek jüri üyelerinin otel, yemek, barınma, yolculuk, transfer vb. harcamalarını doçent adaylarınca karşılanmasının istendiğine şahit olunmaktadır. Dahası, bu masrafları karşılamayı “kabul etmeyen” adayların da örtük biçimde “doçentlik kadrosu alamamakla” tehdit edildikleri belirtilmektedir.

Öncelikle, doçent adayının kendi sözlü sınavına girecek jüri üyelerinin tüm masraflarını üstlenmesi, meslek ahlâkı ve onurunun ayaklar altına alınması demektir. Bu şartlar altında sözlü sınav yapan jüri üyelerinden hiçbiri, kendisinden beklenen akademik objektiflik kriterlerini asgarî düzeyde bile yerine getiremez. Yapılan sözlü sınavların tümü, bilimsel ve objektif değerlendirme şartlarının ötesindedir. Tüm masraflarını doçent adaylarının karşıladığı sözlü sınavların meşruiyeti tartışmalıdır. Ayrıca bu “masrafları

11607

karşılama” bir süre sonra kurumsallaşmakta, önceki doçent adayları (kadro alabilmek adına) jüri masraflarını ödedikleri için, arkadan gelecek doçent adaylarına da “bakın onlar ödedi, siz neden ödemiyorsunuz” şeklinde karşılırlarına çıkarak “kötü örnek” teşkil etmektedir. Yönetmeliklerde açıklayıcı bir ibare bulunmadığı için üniversite rektörlükleri de kendi bütçelerinden bu harcamaları herhangi bir harcama kalemi altında gösterememektedirler. Bu da masrafların yine doğrudan doçent adaylarının sırtına yüklenmesi anlamına gelmektedir ki, buradaki asıl sorumluluk Yükseköğretim Kurulu’ndadır.

Bu bağlamda;

1-) Yükseköğretim kurumlarının hangilerinde doçentlikte sözlü sınav şarttır?

2-) Doçentlikte sözlü sınavı şart koşan üniversite yönetimleri, jüri üyelerinin otel, yemek, barınma, yolculuk, transfer vb. harcamalarını karşılamakta mıdır? Yönetimlerin karşılamadığı üniversitelerde, jüri üyelerinin bu masrafları kim tarafından ödenmektedir?

3-) Şart olmaktan kaldırılan doçentlikte sözlü sınavın, tekrar bir standarda kavuşturulması gündemde midir? Böyle bir çalışma varsa ne zaman gündeme getirilmesi ve uygulamaya konulması planlanmaktadır?